

עמוס נוי חיי, עם כתוביות

הלכתי אצל מי שהציע לי יותר חיים. / הלכתי אצל אלהים /
הציע לי את כל החיים / רציתי יותר רציתי את כל החיים
(יונה וולך)

סליחה מי אדוני
ומה תפקידך בכח
הישראלי אומר

עכשו אתה בקשי בן חמש-עשרה קורא את אפולונו ב"שירו" "אזור"
לא מבין כמעט אף מלה אבל יודע שמכאן כבר לא תחזור
למחלת השירה הזו שלך לא ימצא מזור

אומר הפלח המסרי:
בגאות היאור עלצנו
ובגאות היאור טבענו

הנה דוקטור ורסנו והרב של אסף הרופא פוסעים אליך במסדרון
בפיהם בשורת איוב ופניהם הם הדבר האחרון
שתראה בצלילות ומאז מכות עיניך לנצח בשכי העורון

מדקרת החרב תעלה ארוכה
ומדקרת הלשון תדאב מאה שנה
קובע החלבי

אתה בלגיה של ילד הקבר קטן אתה מרגיש כמו פושע
לא מסגל לבכות ורק לוחש פסוק שהמצאת גסח הושע:
היטיבו מצבות להיליל על נפש בל-תושע

אומר הפרסי: שותה בחנם לא ירוה
וצוחק בלי סבה בכה יבכה

שֶׁלֶשׁ בְּלִילָה אַתָּה בֶּן שֵׁשׁ מֵתְעוֹרָר לְהִשְׁתִּין יֵשׁ אֹר בְּמִטְבָּח
אַתָּה רוֹאֵה שָׁם אֶת אִמָּא שְׁלֶךְ מְגַהֶצֶת וּבוֹכָה מְגַהֶצֶת וּבוֹכָה
גַּם אַתָּה בּוֹכָה בְּסִתֵּר בְּחִשְׁכָּה וּמֵאֵז בְּדַמְעוֹת הֵהָן תַּעֲרֹג תָּמִיד כְּאִיל בְּסִבְרָךְ

בֵּית הַקְּבָרוֹת וּמְכַאוֹב אֶהְבֶּה
לֹא יָשׁוּבוּ הַבָּאִים בְּשַׁעֲרֵיהֶם
טוֹעֵן הָעִירָאקִי

נִחַלְתָּ אֶהְבֶּה מְרָה קוֹרְאִים לָהּ לַיּוֹיָהּ הִיא קוֹמוֹנִיסְטִית מְלִיוּרְנו
קִבְּלְתָּ מִמֶּנָּה אֶת גְּרָאמְשִׁי בְּמִתְנָה וְאַתָּה זוֹרֵק לִפְח בְּשִׁמְחָה אֶת אֲדוֹרְנו
וּבְכָל זֹאת אַתָּה שְׂרוּי בְּתַפְלוֹת בּוֹזִיָה כְּמוֹ אַחֲרֵי תַפְלָה אוֹ פּוֹרְנו

אוֹמֵר הַבְּדוּי: בְּבִיתְךָ –
גַּם אוֹיְבֶךָ הַמְשֻׁבָּע הוּא אַחֲיֶךָ

בּוֹא נֹאמֵר עָרֵב שֶׁבֶת מִשְׁפַּחְתִּי יֵשׁ לָךְ אִשָּׁה וַיְלָדִים וְאַתָּה מְקַדֵּשׁ
בְּפִרְשֵׁת הַשְּׁבוּעַ בְּיִלְקוּט שְׁמַעוֹנִי וּמְדַרְשׁ רַבָּה אַתָּה נֹאֵה דוֹרֵשׁ:
שְׁקֵרְן! שְׁקֵרְן! צֵל הַר הַמְּנוּחוֹת אַתָּה רוֹאֵה וּבְלִבְךָ מֵאֲכַלֶּת אִישׁ

צִחֵק הַחֲתוּל בְּעַכְבָּר
בָּא הָאֲרִיָּה וְטִרְפֵּם גַּם יַחַד
כְּמֵאֲמֵר הַסּוּדָנִי

עֲכָשׁוּ אַתָּה שׁוֹב נַעַר סְמוּיָה לְחַיִּים וּכְבֵר אֵז דּוֹחָה לְמִרְאָה בְּמִרְכָּז הַמְּסַחְרֵי אֲשָׁכּוּל
רֵץ מוֹל הָרוּחַ בְּשִׁמְשׁ אֲבִיב וְצוּעֵק וְצוּעֵק וְצוּעֵק וְצוּעֵק בְּלִי קוֹל
אֶת מָה שְׁחֻשְׁבֶּת לְשִׁיר הַיִּפָּה מְכַל
אֶת מָה שְׁחֻלְמֶת – טִפֵּשׁ, טִפֵּשׁ, טִפֵּשׁ עֲלוֹב וְנִלְעַג שְׁכֻמוּדָה! – שְׁיֻכַל לְמַנַּע
מִמֶּךָ לְסִבֵּל:

אִם כֹּחַ
פּוֹעֵל עַל גּוֹף
נִמְצָאת הַתְּאוּצָה
הַנְּגַרְמֶת עַל יָדוֹ
בְּיַחַס יִשְׂרָאֵל
לְשַׁעוֹר הַכֹּחַ

וּבְיַחַס הַפּוּךְ
לְמַטַּת
הַגּוּף
נְיוֹטוֹן
הָאֲנֵלִי
אָ
מֶר
אָ